

Mjenkert je lin an soudat ko je sestrajst lot sluzju cesarja, pa nabjen
kret ni sov nei na uslaub damu, in ta zadnja je zdum drugim na
vaht stal in so se menil, jeden je rekuj: Das hi pale rad per kor sil
lin per narim cesari; ta drug prav: kujen pa zakoril nei ni, del
jen ker per jegov prinjerzji liezov, ta tret prav: Mjern pa za tist
nei ni, del mjene dam spustu v handur del mitl kaj zan kojst kerle
sem. Gjerar jih cuje govorit, ko so bli jenkert frej jih poklicie pred
se in vprasa ta paraga: Kaj si ti govorn ko si na vaht lin? prav:
Drujga nei, del per jehovm koril lin! Gjerar odgovori: No se ulele
ko zgodi. Ta drujga prasa, je pa tajit zaiev; muol ga tok soug spra
siuje de mo je mogu pouciat, ko mo je poucov gjerar de ga je sou, in gjer
je rekuj: Nei drujga del jenkert per jehov prinjerzji liezov! Gjerar prav:
No se ure letko zgodi pa ho dvanajst moz na vaht stal v cimer in pa
dvanajst svei ho gorel; pa ce ti na hor liezov per je tok si za je
no glavo kraj, si utrelen al uleien koker ni hor muol. Mjej vpra
sa ta tretiga: Kaj spa ti govorn? prav: nei drujga de hi kam ob
sid volin, pa de hi vhandur zihar damu sou, del mitl doma kaj
zan kojst kerle im. Prerej mo da ob sid, no mo je rekuj iz handuro
damu jed, no je sou del posuet, tega je uzev in koril sta kosta ukop
zueier kre noi stri je kral prinjerzjo na vin, de ne sme nei drujga
ummo ricit koker nein (najn), hne spat na svojo postu, pride
dvanajst mozov na vahto in dvanajst svet so peregal, Mjej pri
de soudat vimer in prasa prinjerzjo: Al hoje celo noi ti moze na
vaht stal? prinjerzja je rickla: Najn. Je rekuj: Gdej rejte uan!
so mogel jet, drug jo prasa: Al hoje te sveie celo noi gorele? prav
prinjerzja: Najn, de rekuj jih hom pa ugaru, jeh vogarne ston
puei spanpet jo prasa: Al hor celo noi iz koutram ueta? wome je
rickla: Najn. Je rekuj: Ga hom pa duol uargu, ga verze in dru
gu prasa: Al hor celo noi sama lezla? prav: Najn. Je rekuj tom
pa duol k tjele legu, no se uleze. Je rekuj: Al hor celo noi kolene
ukop tisala? je rickla: Najn, Je rekuj jih pa na rajn stegun, in
jo zupet prasa: Al ho to do noi od masen? je rekla: Najn,
Je rekuj hom na zamaru. Ji zamari sta bla duolne vole nater
do dne. Kre dan nerli ustaneta in jo prasa voie: No kock starav
nala? prinjerzja prav: Okock ste me ni stalo heredo nauil, kjer
sem mogla per usab hered ricit najn, kar me je prarov tok mo je prou
blo, kaj vam cem drujga praut, kome je prarov: Al ho celo noi to od masen? jeh
sem rickla: Najn, je pa zamaru, Gjerar ga pohval de je tok zborisane gla
ne, de si to sturu, in hor sluzju tok soug delete pretjelejo muol pa volin
perzjon, mogu je svoj dienst delat koker prej. Mjej pa pejmo za umm ko
je sou iz handuro in ob sitam, ev dan gro pa an est in na noi je zosu
nater u an gozpe, gdej noi ga je olila, ni ueda kam se potau, souje
quor u an urok drou, gledov je ukol rjebe kje hi kako lui zamerkov,
zamerka jeno kjebla tok meikena de seje komej mitla, narze suo jo
iako iz vira kiga duol na tiste plat kje lui zamerkov. Sou je zbejueser
poherat svojo iako, in gra naravnast preske tist lui iz svojo handuro,
ije blizej sou nei vogun je lin, bliz pride je lin ze tar vogun koker
hi um per quorn, tam je hlaana stara laka in ji reie: doler ueier mat!
al ziber nitij per nar jerspergjem? Baha mo pue: Sej se hor del, jeh
sem ze stou lot takej. Soudat ji poue de hi damu rad persiu in de jo v
to planine zasa in laka mo prav: Ji na hor uleat pariu damu dr
gai ce ti gres na un svet de mi persjerei an kamn no kresal, Mjej
je rekuj soudat: Mje ham jar pariu na un svet, ko na uena zepot.
Baha je rickla: Ji hom ze pouciata no pokazala; in zdej ga je pelala
tejn an prenet, peruejala ga je na itrek no ga sposti utisto glohoins
tok dzelei de je pariu na drug svet, kjer je lin spat dano tam se je
odvezou no gre po plenan, koni uida nobjenerstvari tok dzelei gre

Je privede do ane rezterga koca tem prau ana stara haka! Kaj sti parnu kisi
stjan ko kor narreiri? soulat odgovori: Jar in parnu po kamn no pa no k
sal. Spaha je rickila: Moj moz te ko felehor ko je mo in tako de celga kahan
ga uola me in pa ano pefko kruha! Soulat prau: Jar se ga nei ne hojim, tu
haha mo la ano nei iz demanta, in mo je zo rickla i jat v narzet, in ko
se hoto fehtala na izjenga narzeta v ta drug ga voj, in potlej ga has prema
gov. Hvoj privede ta izdan moz damu preke koi in je zempen nad tem
soulatem: Gih lot kristjan kaj delar unuog his? soulat odgovori:
jest no in nei drugga koker kamn no krenal od tjehe! ta izdan moz
prau: Jar ga nimam, unoj brat ga ma, ni va se homa sta kurt kjer
kjer ho muj, tu zlej sta se zaiela, ko je uida soulat de mo ni moji ter
havi tisto nei sire de v ta drug narzet, in ko zlej mahne ga precej ulize.
hre dalej naprej tok djele de privede do drug koca, in tam je spet haka
zaiela upit nal njim: Kaj si parnu ti kristjan v ta kreg unoj moz te
ko felehor. soulat ji poue de se ne hoji. Dala mo je parntan iz de
manta, dej ga na parnt in ko se hoto fehtala ga zasukin na jem lot prema
gov muogga moza. V tistim privede ta izdan moz damu, kaj sti parnu krist
jan kjer si mozza hvala felehor; Jar in muj koker je moj brat him,
mam dve uola kuhana in pelke kruha neenga, ko hom use an hart medu.
soulat prau: Jar in parnu po kamn in po krenal! ta izdan moz
prau: Jar ga nimam, moj brat ga ma! Hvoj sta se zaiela fehtat, zara
kne soulat unoj parntan, mahne tega izdanga moza, ga precej ulize.
Hvoj je ion dalej naprej, de naj de ta trokiza in ko privede huzi tiste koi
ce, mo privede izjenga narzet no prau tako: Prejubi unoj kristjan, kaj
sti parnu, ko moj moz te ko felehor? on prau: Jar se ga nei ne hojim
kjer in parnu po kamn nopa po krenal. Hjena mo la an teh el in je
reke: ko se hoto fehtala se ulris stem teh el nam noga hoj premagov.
V tistim privede ta izdan moz damu in mo prau: Unuoga dva brata si
felehor na njene na hoj, jar in tri kret hel mo in kosta klarnuoga
brata, soulat prau: Jar in parnu po kamn nopa po krenal! ta iz
dan moz prau: Jar ti hom dan ula te dve rei, na se forma tudi feht
tat ila, dan mo je kamn no krenal, no zlej sta se zaiela fehtat, in sou
lat se je obrirou stem teh el nam in mo je rekou ta izdan moz: Pust me
ne na svet svet! Hvoj sta ila odjenga drugga, in gre soulat pod tisto
jamo ko je nat parnu, hvoj je gruntu kok hi navedu, al hi se peruzou
za strek al ne, v omisti si in peruzje on tak kamn v jez koker je on
tezek, po ukha za strek, haka je zaiela uljet, an cast naukueler, potlej
na spusti nezaj na no in, kje mislila, de se ko soulat aler, de ko mar
tuga quor potegnila, de mo ko uzela kamn no krenal. soulat je ion zj
po planav, del voj tajga vesu, del parntan, in potlej zlejze quor ujamo,
de hi potist jam ion koker raufen berat quor po raufen, kajdu ni
nei drugga koker eno rekero, uzame go v robe zaier je rekoti, zlej per
leti an lei in prau: Pust mi to drevo, na tem inam jar svoje mlade
quor, de jub zgodim! soulat je rekou: Ga moim posekat de pridem na
un svet! Tei je rekou: Sei na njene tako de kor nezaj gledou, de ti napa
na zapre, jest te hom neru na un svet! Hvoj se uode na jega ga njese na
ta svet tukrej ga psti in gre nezaj h svojim tem mladim, soulat gre do
tiste stane hake per vogu; o na ga vprava: Al si doliu kamn no krenal?
Prau, in doliu pa tjele ga ne dam zakaj sme onatla ulit! Hvoj je rie
kile: le mi ga na ne dar, pa tudi ne privede izteplanine. V tistim je ion od
hake, privede nano planavo, la in je grato no rube, je mislu kaj hom zlej
pocev, imam glich kamn no krenal, nar vander nei pomaget na moim
zj zjim. Vzame ga uroke ga pregleduje no obreunge, zaier je krenal
na ni lilo nei, ga ubarne ubol, kamn no krenal; krene privede tist izdan
moz kjer in ga vprava: kaj zafaj, ko sme klicou? prau: Jar te ni in
klicou! ta izdan moz prau: Kador kor krenal, tedaj ne kor vrelj klicou, kjer
jar to stimo na un svet injem! soulat prau: Nes me v an mest kjer
kral stanuje! Bagradu ga je, in ga je vesu v tist mest kjer je kral stan
uol in ga psti tem. Kaj amo nura, ce je glich jemu krenal no kamn

v nuok, pa je uandav lin lačen in zjejn. Zde je gre na mater vjen gosthaus
no je pravič, če majo skriti čimer, de lin on v jem an merne, je izan de krom
duo her platiu od jega, Miril so de soudat rajza iz jenga mesta vta drugga ko je je
nu hamuro per jeli, Dene vimer hamuro, in gre v tofel čimer si zarafa pit no
jert pernjert. Per njere kolmarca pit no jert, se na je in napije, gre v span čer
Melmarc se je učen zdel ko ni nei vpravou za rajtengo, ali de hi platiu; pa
koko ho platiu ta hóg vromák ko ni nei dnazjev jemu, Glod po inrančeri tam
po mest in ga pregleduje, noč se stri in gre danu, zarafou si je veičerjo, zdej
je niv no jodu, Koder je lin fertok je tou vruoj čimer, se uleže na postu, no
zarpi, Melmarca je mislila, nej ho marhit ho use ukop platiu, Po nuoi ko se pre
hdi, zaine knerat, pride ta izdan mož hjem ga prasa: Kaj čer ta soudat de si
me klicou? soudat prav; Ti mi mori pernjert n'čojno noč tridčet tvojut
zblinanjer, Ja hóg soudat vromák je sou no mo juk je dolin in pernjera no
mo juk dá, in je tou zopet od jega. Zjutrej kje dan striu ustane, se najman
uzame duost dnarja, Kuzi si nobel quont zok ure parstane ne ajn rik,
trigo, no tudi pendentarja je uzevquor, nobel je lin, ko ker nar ta nei zopod
v mest ko je jemu duost dnarja, duoher ta pila in jella iz pendentarjam in stala
tudi del cajta ukop, Denteret quata na platz tam sta ušla kralovo nič, tók mo in
mo je dopalla, de mi mogu pozat na njo, An uer ko leže duol, mo je uglavo na
vč, zarafou je knerat pa pride tirt izdan mož hjem ga prasa: Kaj zarafa?
Nei drugga koker ti mi mori iz inranpetam uréd pernjert kralovo prinjezjo!
Dritok je sou no jod, no mo jo pernjere iz inranpetam uréd, Zdej gre to izdan
mož firt. Soudat leže htej prinjezji no ležita ukop. Zjutrej kje je dan za
surtou r plet knerie in pride tirt izdan mož hjem in ga prasa: Kaj zarafa? on odgo
vori: Nezaj jo ner iz inranpetam uréd kjer vjo dolin! Jo njere glih na tirt
platz koker je jo uzev. Zdej gre firt, no prinjezja je del ležala koker dru
ge krot, in jo kral prasa: Noti prinjezja kók de duom tók doug leži, ko
se holi. Bärn no lejo po dohtarja, de je pregledou kaj ji fali. Doktor je tók
spoznov, de drugga minei koker per ann mazkem je ležala. Zdej jo kral pra
sa, na kók färm se je to zgodil. Prinjezja odgovori: Njen se je rajnal, de
me je nekaj nosil po luft iz inranpetam uréd, Kral je nekú: le je to rir, kom
nusta žakle iz moke quor na inranpet na lüt kuober ho inranpet njevč jo
luft tók se ho moka triska uän iz žaklav horno na lehko poznal od kók
je to de inranpet ner no tjebe. Dritok kral je sou in je žakle iz moka
quor perber. Zdej je hlo to use narét, noč se je strila, uona ma svojo moč,
spet je zarafou soudat knerat, in pride ta izdan mož hjem, ga uprasa: Kaj
ti čer ko me spet klicou? on prav: Ti mi mori spet pernjert prinjezjo
iz inranpetam uréd! je nekú: Nečoj tjo na morm pernjert ko je duost ža
klov moka quor na inranpet ner lüt, kame jo kom nera ho sled zamenoj, je jo
na po celm mest potnóim, po useh garik in imrik, jo nimajo duost v celm
mest, jo kom mogu posol pokrat na na, mlinarik, Gorpod prav: Ti jo
mori pernjert če prov use moka polijerit! Ja izdan mož je sou a prin
jezji jo zagral iz inranpetam uréd, no jo njere, jo pernjere vimer no
jo dá. Zdej je sou ta izdan mest potnó, no tudi po imrik in itengah,
ukop moka no jo po celm mest potnó, in pride tirt izdan mož hjem
Ntirkn se dan perhleruje in je spet knerou, in pride tirt izdan mož hjem
in prav: Kaj čer de me klicou? prav: Nezaj jo ner! Jo zagral iz inran
petam uréd no jo njere tej nezaj vjen čimer kjer je zmeram ležala, ga
postan duol in je sou nezaj na svoj dom. Kral komej dolin, de je sou
prinjezjo prasa kók je koj n'čoj hlo: Kar zaglova de se hdi prazn ža
kél, hani patrilo uzigne no se hli jert kat, cev dan se hočil po mest, na
niso nei nert, ko je hla po vrok imrik in itengah moka potnó sene
jo se je kralo učen zdel ko je moka tók hlo užaklé; mlinaris
se na inaral, de jim je hla moka po kralova n'čoj; kral ni mogu
nei pogruntat kók je to, sou je jéžen kmerarjam, dolin je tri
itake keri, jo perhije quor na inranpet, no je na itakih nusta
lüt kine zvar tat, de koker se inranpet zvez, se hojo lüt kine ofnalo

zaccela ho kři iz škafou kaplat. Ure to narvi, noi je pävila; spēt je krērou
gospōd, no prile ta iz dan mōž hēm in praiā ga: Maj cēi ko sme spēt klīcōu
gospōd odgovori: Nei druža pērner mirē nioj iz španpetam unēd kralē,
no prinužezji! ta iz dan mōž odgovori: Nioj tjo nirm kōr neružest, zagrāj
kžē tri škape keovi na španpet pētluhtē, vāk škaf ma lukno zūartano, kou
ker se ho španpet zmevnie, ho kři zaccela iz jega kaplat, ē kom jar otu no
mih garih, itengih in cimrēh iz jō nōkropit tōk kom mozu duost lēdij
pomorit in tudi mo žūino. Gospōd prav: Njen je tūt urežen, ti mōri pēr
njest m' jō. Iz dan mōž je šou, in mo jō neružere, in ni matev lēdij in
žūine morit; je mišku ho si ti tōk neružilen, nej te na dolijo: in je
šou, jō jō zagrāhu iz španpetam unēd, mo jō njere, no jō duol portau in je
šou fōrt. Gospōd je liežou ger jē in uona ner jem; Izjutrej kři dan cēh,
je spēt krērou in prile hēm tūt iz dan mōž in prav: Maj zārāpar d'er
me klīcōu? gospōd prav: Neraj ni jō ner liežer njo dolin! Ta iz dan mōž jō
zagrāhu iz španpetam unēd no jō njere neraj v tūt šlof cimr in portau
španpet lej in je šou fōrt, krial komej dōhi se se dan narēdi, in gre gledat
h prinužezji kōk si kej gre; zagleda škape prazne, in gre hām fōrt se petrō
to uzigne in grejo jar kat kōt je cēhōn od kerui. Bih tik narau mest grejo
potem stēd, prilejo vta cimr ker rupa je stala od kerui; zaiel se jōn spra
šomat, kaj sta vidna žāna elouēka se sta tō dēlala, Pedentnar se izgovori
de on nei me uē za tō. Gospōda pa žūezjō in ga žūezjō urest, obrožen
je hū na smārt, dēi hūn tēz tri dni ubēn' gēmu lūt. Izdej je pērta ma
išk dēi ga hūn spoulov jēn obkajou, in tudi urest oē djan, pa ta gospōd
ni otu nei izjim govorit, je le rēku, se nej pedentnar nrem prile, de
mo kom zārāpar mōj žōhēn. Postal se po pedentnarja, se je pävila h
suojim gospōd nater urest in gospōd prav: Dej ti nat otit cimr
kžer sma hla na kuertēri, quor na žēh' je luogor mūa (kapa) v kžer
im rēst najit let sluju otit za jō, utit dēm smārt stit; ta drug ker
imem vermōgna ti urega zārāpar, Pedentnar je hūn uero, kžer je mōi lu
Izdej hom žē hogat grator kžer noma dūe d'nerjō, in tudi d'ružih lepih
nēi. Prile v cimr, urez iz žēhla luogor mūa, no mo jō njere nat v
urest, mo jō pala in gre neraj suožj cimr in izdej je on zaiel gospōda
spilat. Noi se je strila zaiel se restant nat urest krērat, kžer je
jēmu utit luogor mū, kann no krenal, prile tūt iz dan mōž hēm in
ga praiā: Maj zārāpar? restant al' gospōd prav: Ti mōri njene
rezklenit, no me mōri iz ueresta lej kralē rōstu njet, in kralē na
ter uerest neružest no uklenit, no mōri tudi narēdit se ho krial tōk
vam vidu koker jar, jar na tako koker krial, de hojo kralē ubēn' na
mest njene, de kom jar potlej krial grator. Potnere ga, žletel je žēlez
je iz jega, njere ga na kralēu rōstu, no je van vidu koker krial;
krala zagrāh in ga njere nater urest, ga uklene je uida van koker prej;
in restant, Izjutrej ko se dan narēdi se pēr' pogovarjō, de duost ob
venetih homo ubēn' restanta. Bih tik kžē dēut ura hla grejo urest no re
stanta, pelal se ga na gauge, no se ga ubēn', grejo danu se se menit, de žēj
sme uander fedērbel jēnga lumpa. Izuešer ko se noi stri, krēre krial, in
je pävila ta iz dan mōž hēm in prav: Maj cēi de krēre? on je rēku:
Ti mōri pēnarēdit njene de kom tōk van vidu koker im rēd, in krial
ta tam na gaugeh narēdi, de ho tōk van vidu koker je rēd! Bih tik ta
iz dan mōž uha pēnarēdi, Izjutrej ko se dan narēdi, se uri žāno itē
mo gauzil; Maj sme inerej narēdit, de sme nariga krial ubēn'! Izdej
je rēku gospōd tem dvanajstim raenistram, ē mo urak tri kret unōke
seže, de kom dolin kralēu prinužezji za suojo žēno, no jar kom krial
la užvīm! Nri minister se mo urake sežt, de to se ho žē zgodil
vam ē ti nariga krial užvīm, Izuešer ko se je noi strila, no je pävila
ta iz dan mōž hēm in ga je vprašou: Maj zārāpar? Gospōd mo odgo
vori: Nei druža, nej ti ta na gauge, na tūt ga krial mōri užvet,
de ho tōk van vidu koker je rēd! Ta iz dan mōž gre, no ga uzame
duol iz gauge, ga pēnarēdi se je tōk van vidu, koker rēd, ga pēr,

njere Janu, so mo povele kôk se je zjimi zgodil, zdej smo pa
 sezeli, da to jehovo prinizezjo more doliti. Kralj je rekul: Ne jô pa ma,
 nej jô pa neta kje quor utit star grad, kje ni drugja koker nam zidov
 je, kje nima vrat, nobenega uokna, tudi nei stene, hom midu kôk ho let,
 ko nat utem zidovji prehiou, zdej gneto gospod in prinizezja tej na tito
 staro gresino, noi se je strilo, nista imela ničera jist, na kam licit duol, vnat
 an kamn denata pod glavo, prinizezja se je jôkala, kjer je misli la, se more nje
 se to k loh itafuzel, ko sin dama na lepek in mrekkô modrouk lezala
 to môrm na natâv in kamn, Romoi ustane gospod, no knere in puito
 tist izdan môz njem, no pran: Kaj cer der me kliov? on pran: Mei
 drugja to mi môri narvit, kar ti nioj zarafou hom, more hit narit,
 gresina takina, se jo uclm svet neho glêhe, nad vrat in uoknam more
 hit iz srebrnim huchstoham pisan kôk se pisem, in nad veznim ura
 tin na iz zlatim; muol môri pernjert stou tauzert goldinarjev inar
 ja; in na iz na iz mojga grada na kraler liork môri môrt narvit, se
 ho iz srebram in zlatam vezan no kovan; in muolt pa na premer
 ho dan more hit fertik. Ja izdan môz poklicê hude dukoue, se selêlêl,
 se je blo to ure hmal fertik in zdej grejo vrat na svoj kreg. zdej se je
 prinizezja zblubila ko je v lepim cimer lezala, na mehki pôteli, in ji
 je tudi kou karat tiste inarje, ko jih je bla prav uerêla. Kralj ponoi
 pnetre juter ustane, in gre van gledat ko zamêrka v te gresin svitloho,
 iudn se mo je zidel, kdo je to narêdu, in najen kret zamêrka se je me
 tu môrt narit po lust od jehoue gresine in doune, sou je utalo po
 klucê svojga kucija! Narênej ti kucjne, na prêz jih vkojjo, no se koma
 selata quor k te gresin! Oik tih to se je ure zgodil, se sta se selata preko
 te lep gresin, ce se blizej selata, lepi je bla, kônta se bliz perpelata
 stavnla, se je nad vrat in uoknam iz srebrnim huchstoham blo
 pisan, nad vrat in ^{pravlestin} jehovo ime. Altir tén sta se kral in Janu neta
 la, no se se mi iudl kaj se je an ueier takê logetija gratala, gospod
 pa nistare nei kretat, parin je ta izdan môz njem in mo je
 rekul: Zakaj zdej vei ne knere, vêl me krou dèl ti kej storn?
 gospod mo odgovori: Gas ne nuam, mam dormart duost! zdej
 dan môz je rekul: zdej sin jar tjei dèlov, zdej zanejnêj hor
 pa ti mên! ti môri letn dan nare plavet, se se ho za njene bra
 la in pa tudi ti deuth, in pa tudi ti môri per tist mâr usel
 hit, in tri uenere in cêrene marize za njene zmolit; ie to dèlar
 se kônt dan, hor nei n ti no jist, Oik tih to se ure narêdu, ta dan
 tistiga leta je zamudu maio; parin je tist izdan môz njem in
 mo je rekul: Ferdinan sin jar na ueine cêre, sromak ostane
 koker si hin prêd, nei ni jemu vei, ure je zginl prêl.